

**Forslag
til**

Lov om ændring af udlændingeloven

(Ændring af reglerne om indberetning i og konsultation om indberetninger
i Schengeninformationssystemet (SIS))

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1205 af 25. august 2022, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2623 af 28. december 2021 og senest ved lov nr. 893 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 58 g indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* Udlændingemyndighederne indberetter i henhold til SIS-tilbagesendelsesforordningen en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, til SIS, hvis udlændingen er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse.

Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette efter stk. 1-3, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.«

2. I § 58 h, indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at forestå konsultationer efter stk. 1, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.«

§ 2

I lov nr. 2623 af 28. december 2021, foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 12 og 13, ophæves.

§ 3

Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning og baggrund
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Udlændingemyndighedernes indberetnings- og konsultationsopgaver efter SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.1. SIS-forordningens bestemmelser om indberetning, konsultation og udveksling af supplerende oplysninger
 - 2.1.1.2. SIS-tilbagesendelsesforordningens bestemmelser om indberetning, konsultation og udveksling af supplerende oplysninger
 - 2.1.1.3. Udlændingelovens bestemmelser om indberetning i SIS, konsultation og udveksling af supplerende oplysninger
 - 2.1.1.4. Hjemrejselovens bestemmelser om udveksling af supplerende oplysninger
 - 2.1.1.5. Databeskyttelsesretlige regler
 - 2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

Lovforslaget indeholder ændringer af udlændingeloven med henblik på anvendelsen af henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengen-informationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006 (herefter SIS-forordningen) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860 af 28. november 2018 om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (herefter SIS-tilbagesendelsesforordningen) i Danmark.

De foreslåede ændringer skal sikre, at udlændingemyndighederne kan forestå henholdsvis indberetning i SIS og konsultationer i den forbindelse i henhold til forordningerne på hinandens vegne for at sikre overholdelse af forordningernes frister. Forordningerne er trådt i kraft, men vil først finde anvendelse fra datoen for idriftsættelse af det nye SIS-system.

Lovforslaget giver udlændinge- og integrationsministeren bemyndigelse til at delegerede opgavevaretagelsen mellem udlændingemyndighederne med henblik på en mere smidig varetagelse af opgaverne uden for almindelig arbejdstid.

Der henvises til lovforslagets afsnit 2.1.

Lovforslaget indeholder samtidig af lovtekniske grunde ophævelse af de ændringer til bestemmelserne om indberetning i og konsultation om indberetning i SIS, som er vedtaget ved lov nr. 2623 af 28. december 2021, men som endnu ikke er trådt i kraft.

Der henvises til lovforslagets bemærkninger til § 2.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Udlændingemyndighedernes indberetnings- og konsultationsopgaver efter SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. SIS-forordningens bestemmelser om indberetning, konsultation og udveksling af supplerende oplysninger

SIS-forordningen omhandler betingelserne og procedurerne for indlæsning og behandling af indberetninger i SIS vedrørende tredjelandsstatsborgere og

for udvekslingen af supplerende samt uddybende oplysninger med henblik på nægtelse af indrejse og ophold på medlemsstaternes område.

SIS-forordningens kapitel 5 vedrører indberetninger om nægtelse af indrejse og ophold for tredjelandstatsborgere. SIS skal udelukkende indeholde de kategorier af oplysninger, der meddeles hver medlemsstat, og som er nødvendige til de formål, der er fastsat i artikel 24 og 25 eller SIS-forordningens bestemmelser vedrørende lagring af supplerende oplysninger. Enhver indberetning i SIS, der indeholder oplysninger om personer, må desuden kun omfatte de informationer, som er oplyst i artikel 20, stk. 2.

SIS-forordningens artikel 24, stk. 1, oplister betingelserne for at indlæse indberetninger om nægtelse af indrejse og ophold. Den indberettende medlemsstat skal sikre, at indberetningen får virkning i SIS, så snart den pågældende tredjelandstatsborger har forladt medlemsstaternes område, eller så snart som muligt, hvis den indberettende medlemsstat har fået tydelige tegn på, at tredjelandstatsborgeren har forladt medlemsstaternes område, jf. artikel 24, stk. 3.

Det følger af SIS-forordningens artikel 25, at indberetninger vedrørende tredjelandstatsborgere, som er omfattet af restriktive foranstaltninger, indlæses i det omfang, datakvalitetskravene er opfyldt i SIS med henblik på nægtelse af indrejse og ophold. Indberetningerne indlæses, ajourføres og slettes af den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union på tidspunktet for foranstaltningens vedtagelse.

Det fremgår af artiklerne 27-30 i SIS-forordningen, at medlemsstaterne konsulterer hinanden ved udveksling af supplerende oplysninger i en række situationer.

Konsultationsproceduren i artikel 27 vedrører de tilfælde, hvor en medlemsstat overvejer at udstede eller forlænge en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold til en tredjelandstatsborger, som er genstand for en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold, der er indlæst af en anden medlemsstat. Den udstedende medlemsstat konsulterer den indberettende medlemsstat, før den udsteder eller forlænger opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold. Den indberettende medlemsstat har en frist på ti kalenderdage til at svare på anmodningen om konsultation. Hvis den udstedende medlemsstat underretter den indberettende medlemsstat om,

at den har til hensigt at udstede eller forlænge opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold, eller at den har besluttet at gøre det, sletter den indberettende medlemsstat indberetningen om nægtelse af indrejse og ophold.

Af SIS-forordningens artikel 28 fremgår videre reglerne om konsultationsproceduren i de tilfælde, hvor en medlemsstat har truffet en afgørelse som omhandlet i artikel 24, stk. 1, og overvejer at indlæse en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold vedrørende en tredjelandstatsborger, som er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold, som er udstedt af en anden medlemsstat. Der er en frist på 14 kalenderdage efter modtagelsen af anmodningen om konsultation til at svare den medlemsstat, der har truffet den afgørelse, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1.

Det følger af SIS-forordningens artikel 29, at hvis det viser sig, at en medlemsstat har indlæst en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold vedrørende en tredjelandstatsborger, som er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold, som er udstedt af en anden medlemsstat, skal de berørte medlemsstater konsultere hinanden ved udveksling af supplerende oplysninger. Senest 14 kalenderdage efter modtagelsen af anmodningen om konsultation underretter den udstedende medlemsstat den indberettende medlemsstat om sin afgørelse, eller indgiver en begrundet anmodning om undtagelsesvist at forlænge fristen for svar med højst 12 kalenderdage. Hvis den udstedende medlemsstat underretter den indberettende medlemsstat om, at den fastholder opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold, sletter den indberettende medlemsstat omgående indberetningen om nægtelse af indrejse og ophold.

Det følger desuden af SIS-forordningens artikel 30, at hvis en medlemsstat får et hit på en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold indlæst af en medlemsstat vedrørende en tredjelandstatsborger, der er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold udstedt af en anden medlemsstat, konsulterer de involverede medlemsstater hinanden. Når den medlemsstat, der har fået et hit på indberetningen (den fuldbyrdende medlemsstat) underretter den indberettende medlemsstat om situationen, indleder den indberettende medlemsstat proceduren i artikel 29. Herefter underretter den indberettende medlemsstat den fuldbyrdende medlemsstat om resultatet af konsultationen, og afgørelsen om den pågældende

tredjelandstatsborgers indrejse træffes af den fuldbyrdende medlemsstat i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399.

Forordningen er trådt i kraft, men vil først finde anvendelse fra datoen for idriftsættelse af det nye SIS-system. Systemet vil blive idriftsat på datoen fastsat af EU-Kommissionen, når visse betingelser er opfyldt.

2.1.1.2. SIS-tilbagesendelsesforordningens bestemmelser om indberetning, konsultation og udveksling af supplerende oplysninger
Det følger af SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 3, at medlemsstaterne indlæser indberetninger i SIS om tredjelandstatsborgere, som er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse. Dette med henblik på, at medlemsstaterne kan kontrollere, at afgørelsen om tilbagesendelsen bliver efterlevet, og på at støtte håndhævelsen af en afgørelse om tilbagesendelse.

Indberetning i SIS efter artikel 3 skal ske straks efter, at en tilbagesendesafgørelse er truffet. Hvis tilbagesendesafgørelsen vedrører en tredjelandstatsborger, som er frihedsberøvet, indtil udsendelsen gennemføres, eller hvis afgørelsen om tilbagesendelse træffes på en medlemsstats ydre grænse og fuldbyrdes omgående, kan indberetning i SIS undlades.

Fristen for frivillig udrejse samt en eventuel suspendering eller udsættelse af håndhævelsen af afgørelsen registreres omgående i indberetningen.

De kategorier af oplysninger, som en indberetning om tilbagesendelse må indeholde, fremgår af SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 4.

Det følger af artikel 5 i SIS-tilbagesendelsesforordningen, at udveksling af supplerende oplysninger om tredjelandstatsborgere, som er omfattet af indberetninger om tilbagesendelse, sikres af det udpegede SIRENE-kontor. Det følger herudover af præambelbetragtning nr. 12, at udveksling af supplerende oplysninger altid bør foretages via det netværk af kontorer, der betegnes SIRENE-kontorerne, og som fungerer som kontaktpunkt.

Det følger af SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 6, at den fuldbyrdende medlemsstat i tilfælde af et hit på en indberetning om tilbagesendelse vedrørende en tredjelandstatsborger, som søger at udrejse via en medlemsstats ydre grænser, informerer den indberettende medlemsstat herom ved udveksling af supplerende oplysninger (bekræfte tilbagesendelsen), som f.eks. sted og tidspunkt for kontrollen. Den indberettende medlemsstat skal straks efter modtagelsen af bekræftelsen slette indberetningen om tilbage-

sendelse og, hvis det er relevant, straks indlæse en nægtelse af indrejse og ophold i henhold til artikel 24, stk. 1, litra b, i forordning (EU) 2018/1861 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006 (SIS-forordningen).

Sker udrejsen via den indberettende medlemsstats egen ydre grænse, sendes bekræftelsen af tilbagesendelse til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med nationale procedurer.

Det følger af SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 7, stk. 2, at der, med forbehold for proceduren omhandlet i artikel 6, stk. 1 (om hit ved de ydre grænser ved udrejse), artikel 8 (om hit ved de ydre grænser ved indrejse) og artikel 12 (om konsultation i tilfælde af hit vedrørende en tredjelandstatsborger, der er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold), og i tilfælde af hit på en indberetning om tilbagesendelse, skal ske udveksling af supplerende oplysninger med henblik på at afgøre, hvilke foranstaltninger der skal træffes.

Opstår der et hit på en indberetning om tilbagesendelse vedrørende en tredjelandstatsborger, som indrejser på medlemsstaternes område via en medlemsstats ydre grænser, følger det af forordningens artikel 8, at hvor en afgørelse om tilbagesendelse er ledsaget af et indrejseforbud, skal medlemsstaten underrette den indberettende medlemsstat herom omgående. Derefter sletter den indberettende medlemsstat omgående indberetningen om tilbagesendelse og indlæser en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold i medfør af SIS-forordningen.

Er tilbagesendelsesafgørelsen ikke ledsaget af et indrejseforbud, underretter medlemsstaten den indberettende medlemsstat herom omgående med henblik på, at den indberettende medlemsstat straks sletter indberetningen om tilbagesendelse.

Det fremgår af artiklerne 9-12 i SIS-tilbagesendelsesforordningen, at medlemsstaterne konsulterer hinanden ved udveksling af supplerende oplysninger i en række situationer.

Konsultationsproceduren i forordningens artikel 9 vedrører de tilfælde, hvor en medlemsstat overvejer at meddele eller forlænge en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold til en tredjelandsstatsborger, der er genstand for en indberetning om tilbagesendelse, der er indlæst af en anden medlemsstat.

Den medlemsstat, der har meddelt eller ønsker at meddele opholdstilladelse eller visum til længerevarende ophold til en tredjelandsstatsborger, som er genstand for en indberetning om tilbagesendelsesafgørelse ledsaget af et indrejseforbud, skal ifølge SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 9, stk. 1, konsultere den medlemsstat, der har indberettet tredjelandsstatsborgeren i SIS. Det er den udstedende medlemsstat, der træffer beslutning om, hvorvidt indberetningen skal opretholdes, eller om den skal tilsidesættes efter konsultation af den indberettende medlemsstat.

Den medlemsstat, der skal besvare konsultationen, har en svarfrist på 10 kalenderdage. Såfremt opholdstilladelse eller visum til længerevarende ophold bevares, eller der meddeles opholdstilladelse eller visum til længerevarende ophold til en tredjelandsstatsborger, der er indberettet i SIS, skal indberetningen om tilbagesendelse slettes.

Såfremt tilbagesendelsesafgørelsen ikke er ledsaget af et indrejseforbud, underretter den udstedende medlemsstat ifølge SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 9, stk. 2, straks den indberettende medlemsstat om, at den har til hensigt at meddele eller har meddelt opholdstilladelse eller visum til længerevarende ophold, hvorefter den indberettende medlemsstat straks sletter indberetningen om tilbagesendelse.

Af forordningens artikel 10 fremgår videre reglerne om konsultationsproceduren i de tilfælde, hvor en medlemsstat har truffet afgørelse om tilbagesendelse og overvejer at indlæse en indberetning om tilbagesendelse i SIS vedrørende en tredjelandsstatsborger, som er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold, som er udstedt af en anden medlemsstat.

Den indberettende medlemsstat skal underrette den medlemsstat, der har meddelt opholdstilladelse eller visum til længerevarende ophold til tredjelandsstatsborgeren, om tilbagesendelsesafgørelsen. Den medlemsstat, der har meddelt opholdstilladelse eller visum til længerevarende ophold, beslutter, hvorvidt opholdsgrundlaget skal bevares. Den udstedende medlemsstat

har en svarfrist på 14 kalenderdage efter anmodningens modtagelse. Såfremt opholdsgrundlaget fastholdes, indlæser den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, ikke indberetning om tilbagesendelse.

Det følger af forordningens artikel 11, at hvis en medlemsstat har indlæst en indberetning om tilbagesendelse vedrørende en tredjelandstatsborger, som er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold udstedt af en anden medlemsstat, skal den indberettende medlemsstat iværksætte konsultationsproceduren. Den medlemsstat, der skal besvare konsultationen, har en svarfrist på 14 kalenderdage efter modtagelsen. Den medlemsstat, der har tildelt opholdsgrundlaget, beslutter, hvorvidt opholdsgrundlaget skal fastholdes. Såfremt opholdsgrundlaget fastholdes, skal indberetningen slettes omgående i SIS.

Af forordningens artikel 12 følger det, at hvis en medlemsstat får et hit på en indberetning om tilbagesendelse indlæst af en medlemsstat vedrørende en tredjelandstatsborger, der har en gyldig opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold udstedt af en anden medlemsstat, underretter den fuldbyrdende medlemsstat den indberettende medlemsstat, som indleder konsultationsproceduren i artikel 11. Den indberettende medlemsstat underretter den fuldbyrdende medlemsstat om det endelige resultat af konsultationen.

Det følger af forordningens artikel 14, stk. 1, at foruden situationerne i artiklerne 6 og 8-12 slettes indberetninger om tilbagesendelse, når den afgørelse, der lå til grund for at indlæse indberetningen, er blevet trukket tilbage eller annulleret af den kompetente myndighed, ligesom der skal ske sletning, når den pågældende tredjelandstatsborger kan påvise, at vedkommende har forladt medlemsstaternes område i overensstemmelse med den respektive afgørelse om tilbagesendelse.

Det følger af forordningens artikel 14, stk. 2, at indberetninger om tilbagesendelse vedrørende en person, der har opnået statsborgerskab i en medlemsstat eller i enhver stat, hvis statsborgere har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, slettes, så snart den indberettende medlemsstat bliver klar over eller er blevet underrettet om, at vedkommende har opnået et sådant statsborgerskab.

Det følger af forordningens artikel 19, at i det omfang, der ikke er fastsat selvstændige bestemmelser om indlæsning, behandling og opdatering af

indberetninger, bestemmelser om medlemsstaternes og eu-LISAs ansvarsområder, betingelserne vedrørende adgang til og undersøgelsesfristen for indberetninger, behandling af oplysninger, databeskyttelse, erstatningsansvar, overvågning og statistikker, finder SIS-forordningens bestemmelser herom anvendelse på oplysninger, der er indlæst og behandlet i SIS i overensstemmelse med SIS-tilbagesendelsesforordningen.

SIS-tilbagesendelsesforordningen finder anvendelse fra den dato, som EU-Kommissionen fastsætter, at SIS skal idriftsættes efter SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 20, jf. artikel 66, stk. 2, i SIS-forordningen.

2.1.1.3. Udlændingelovens bestemmelser om indberetning i SIS, konsultation og udveksling af supplerende oplysninger

Anvendelsen af SIS i Danmark er reguleret i bl.a. udlændingeloven, udlændingebekendtgørelsen og visumbekendtgørelsen.

Det fremgår af udlændingeloven, at en udlænding kan afvises ved indrejsen fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, at der ikke kan gives opholdstilladelse, og at en opholdstilladelse altid kan inddrages, hvis en udlænding er indberettet i SIS, jf. § 28, stk. 1, nr. 6, § 10, stk. 2, nr. 4, og § 19, stk. 4. Det følger af visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 6, at der meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis udlændingen er indberettet i SIS, og det følger af udlændingebekendtgørelsens § 11, stk. 5, nr. 4, at der ikke kan ske indrejse til Danmark fra et land uden for Schengenområdet, hvis udlændingen er indberettet i SIS.

Det følger af udlændingelovens § 44 a, stk. 2, at Udlændingestyrelsen administrerer Udlændingefinformationsportalen (UIP), der indeholder personoplysninger om udlændinge, oplysninger om udlændinges ophold og oplysninger om indkvartering og modtagelse af ydelser her i landet samt oplysninger om modtagelse af hjælp til repatriering. Udlændingestyrelsen kan give andre myndigheder og private organisationer adgang til UIP, i det omfang adgangen er nødvendig for varetagelsen af myndighedens eller organisationens opgaver efter udlændingeloven, integrationsloven eller anden lovgivning. Styrelsen for International Rekruttering og Integration har adgang til UIP, i det omfang adgangen er nødvendig for varetagelsen af Styrelsen for International Rekruttering og Integrations opgaver efter udlændingeloven eller anden lovgivning.

Ifølge udlændingelovens § 44 a, stk. 3, kan myndigheder og private organisationer, der har adgang til UIP, uden udlændingens samtykke indhente de oplysninger i UIP, som er nødvendige for udførelsen af myndighedens eller organisationens virksomhed eller er påkrævet for en afgørelse, som myndigheden eller organisationen skal træffe efter udlændingeloven, integrationsloven eller anden lovgivning.

Udlændingemyndighederne har således i UIP adgang til oplysninger på tværs af myndighederne, hvoraf det bl.a. fremgår, hvilken myndighed der har truffet afgørelse, med hvilken hjemmel der er truffet afgørelse og afgørelsens udfald, ligesom der fremgår grundlæggende personoplysninger såsom navn og fødselsdato.

Sådanne oplysninger fremgår endvidere af udlændingemyndighedernes sagsbehandlingssystem.

Udlændingelovens kapitel 7 a indeholder en række bestemmelser, som omhandler udveksling af oplysninger mellem udlændingemyndighederne og efterretningstjenesterne og anklagemyndigheden m.v.

Udlændingemyndighederne kan ifølge udlændingelovens § 45 a, stk. 1 og 2, uden udlændingens samtykke og under visse betingelser, udveksle oplysninger med efterretningstjenesterne.

Det følger af udlændingelovens § 45 a, stk. 5, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Udenrigsministeriet og efterretningstjenesterne uden udlændingens samtykke kan udveksle oplysninger fra en sag omfattet af § 47, stk. 1, i det omfang dette kan have betydning for efterretningstjenesternes varetagelse af sikkerhedsmæssige opgaver eller udenrigsministerens behandling af sager efter udlændingelovens § 47, stk. 1, vedrørende opholdstilladelser til diplomater m.fl., som meddeles af udenrigsministeren.

Udlændingelovens kapitel 8 a omhandler videregivelse af oplysninger i medfør af reglerne i Dublinforordningen, Schengenkonventionen, VIS-forordningen og Eurodac-forordningen m.v., og kapitlet indeholder herudover regler om indberetning af udlændinge i SIS m.v.

Det følger af udlændingelovens § 58 g, stk. 1, at udlændingemyndighederne indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, som uønsket til SIS II i en række tilfælde, herunder hvis udlændingen er meddelt indrejseforbud for

mindst 6 år. Bestemmelsen fastsætter, i hvilket omfang en udlænding skal indberettes i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1987/2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (herefter SIS II-forordningen).

Ifølge udlændingelovens § 58 g, stk. 2, kan udlændingemyndighederne indberette en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, som uønsket til SIS II, hvis udlændingen er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union.

Det fremgår af lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)), forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem (EES) og forordninger om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på områderne for henholdsvis ind- og udrejsekontrol og politisamarbejde og strafferetligt samarbejde og om brug af SIS i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold m.v.), at i udlændingelovens § 58 g indsættes som et nyt stk. 3, at udlændingemyndighederne i henhold til SIS-tilbagesendelsesforordningen indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, til SIS, hvis udlændingen er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse.

Det følger også af § 1, nr. 1, i lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen, at overalt i udlændingeloven ændres »SIS II« til »SIS«, og »SIS II-forordningen« ændres til »SIS-forordningen«.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 58 g, stk. 3, er siden blevet ophævet og erstattet et nyt stk. 3 og 4 ved lov nr. 2623 af 28. december 2021 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. (Ændring af reglerne om særlig rejselegitimation til udlændinge, bemyndigelse til at fastsætte regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at varetage opgaver efter SIS-tilbagesendelsesforordningen, straf i sager om forkert afsætning af passagerer m.v., ændring af reglerne om betaling for erstatningsopholdskort, ændring af Rådet for Etni-

ske Minoriteters virke, ophævelse af Online Dansk og pligt til digital selvbooking af jobsamtaler for aktivitetsparate m.v.). I medfør af lovens § 1, nr. 12, indsættes i udlændingelovens § 58 g som nyt stk. 3, at udlændingemyndighederne i henhold til SIS-tilbagesendelsesforordningen indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, til SIS, hvis udlændingen er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, og som nyt stk. 4, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette efter stk. 3, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 58 g, stk. 4, skaber således kun hjemmel til, at der kan fastsættes regler om, at udlændingemyndighederne kan indberette i SIS på en anden udlændingemyndigheds vegne efter SIS-tilbagesendelsesforordningen og dermed ikke SIS-forordningen.

Det følger af forarbejderne til lovene, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, lovforslag L 185 som fremsat, specielle bemærkninger til § 3, og Folketingstidende 2021-22, Tillæg A, lovforslag nr. L 82 som fremsat, specielle bemærkninger til § 5, at de nævnte bestemmelser forventes at skulle træde i kraft på den dato, som EU-Kommissionen fastsætter, at SIS skal idriftsættes efter SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 20, jf. SIS-forordningens artikel 66, stk. 2.

De pågældende bestemmelsers ikrafttræden skal fastsættes af udlændinge- og integrationsministeren, hvilket endnu ikke er sket.

Ifølge udlændingelovens § 58 h, stk. 1, forestår Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration og Udenrigsministeriet konsultationer med myndighederne i et andet Schengenland i medfør af Schengenkonventionens artikel 25.

Det følger af udlændingelovens § 58 h, stk. 2, at finder Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration eller Udenrigsministeriet efter de i stk. 1 nævnte konsultationer, at en i medfør af § 58 g indberettet udlænding bør slettes som uønsket i SIS II, sletter rigspolicefen den pågældende i SIS II.

Udlændingelovens § 58 h er ændret ved ovennævnte lov nr. 721 af 27. april 2021, men ændringen er endnu ikke sat i kraft. Ved udlændinge- og integrationsministerens fastsættelse af bestemmelsernes ikrafttræden vil det følge af udlændingelovens § 58 h, stk. 1, at udlændingemyndighederne forestår konsultationer med myndighederne i et andet Schengenland i medfør af SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen. Det vil endvidere følge af stk. 2, at hvis udlændingemyndighederne efter de i stk. 1 nævnte konsultationer finder, at en i medfør af § 58 g indberettet udlænding bør slettes som uønsket i SIS, slettes den pågældende i SIS.

Udlændingelovens § 58 h er desuden ændret ved ovennævnte lov nr. 2623 af 28. december 2021. Ved udlændinge- og integrationsministerens fastsættelse af bestemmelsens ikrafttræden vil det følge af udlændingelovens § 58 g, stk. 3, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at forestå konsultationer i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen efter stk. 1, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

Den ikke ikrafttrådte bestemmelse i udlændingelovens § 58 h, stk. 3, skaber således kun hjemmel til, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om, at udlændingemyndighederne kan forestå konsultationer i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen på en anden udlændingemyndigheds vegne. Bestemmelsen giver dermed ikke mulighed for, at ministeren kan fastsætte tilsvarende regler om konsultationer i medfør af SIS-forordningen.

2.1.1.4. Hjemrejselovens bestemmelser om udveksling af supplerende oplysninger

Ifølge § 20, stk. 1, i lov nr. 982 af 26. maj 2021 om hjemrejse for udlændinge uden lovligt ophold (hjemrejseloven) videregiver Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Udlændinge- og Integrationsministeriet, domstolene, Udlændingenævnet eller Flygtningenævnet uden udlændingens samtykke alle akter, der er indgået i en sag om opholdstilladelse, til Hjemrejsestyrelsen, når der er meddelt afslag på opholdstilladelse, eller når udlændingen frafalder ansøgningen herom, jf. dog udlændingelovens § 45 b, til brug for behandlingen af en sag om udsendelse af en udlænding.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, afsnit 3.17.2, om ministeriets overvejelser, at hjemrejseloven skal

understøtte Hjemrejsestyrelsens opgavevaretagelse, og at ministeriet finder, at der generelt er behov for at sikre, at Hjemrejsestyrelsen er i besiddelse af eller kan indhente nødvendige oplysninger om udlændingen.

Det fremgår herudover bl.a., at nærmere kendskab til udlændingens private forhold kan være nødvendige i hjemrejsefasen, herunder særligt i relation til planlægning af relevant hjemrejseforberedende undervisning og aktivering samt i forhold til fastsættelse af hjemrejsestøtten.

Det fremgår yderligere, at for så vidt angår behandling af almindelige personoplysninger efter artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen) er det ministeriets vurdering, at behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse og under offentlig myndighedsudøvelse, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, og at Hjemrejsestyrelsens varetagelse af opgaven vedrørende udlændinges udrejse af landet må anses for at være i samfundets interesse.

Det fremgår vedrørende behandling af særlige kategorier af personoplysninger efter databeskyttelsesforordningens artikel 9, at det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at behandling er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra g. Ministeriet har i den forbindelse lagt vægt på, at det følger af udlændingeloven, at udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal udrejse af landet, og at politiet (nu Hjemrejsestyrelsen) drager omsorg for udrejsen, hvis ikke udlændingen udrejser frivilligt, jf. dagældende udlændingelovs § 30, stk. 1 og 2.

Udlændingelovens § 30 blev ved hjemrejselovens vedtagelse ophævet, og bestemmelsen fremgår nu af hjemrejselovens § 1.

Det fremgår vedrørende vurderingen efter databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra g, om, at behandlingen skal stå i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, og respektere det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse m.v., at Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker, at

behandling af særlige kategorier af personoplysninger i forbindelse med udlændingens udrejse kan være afgørende i forhold til at sikre, at udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, udrejser.

2.1.1.5. Databeskyttelsesretlige regler

Det følger af § 28, stk. 1, 1. pkt., i forvaltningsloven, som ændret ved lov nr. 503 af 23. maj 2018 om ændring af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger, lov om massemediers informationsdatabaser og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen samt medieansvarslovens anvendelse på offentligt tilgængelige informationsdatabaser m.v.), at for manuel videregivelse af oplysninger om enkeltpersoner (personoplysninger) til en anden forvaltningsmyndighed gælder reglerne i databeskyttelseslovens §§ 6-8 og 10 og § 11, stk. 1, og i artikel 5, stk. 1, litra a-c, artikel 6, artikel 7, stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 9 og 10 og artikel 77, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen, jf. § 2, stk. 1, i lov nr. 429 af 31. maj 2000 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven).

Det fremgår endvidere af forvaltningslovens § 28, stk. 1, 2. pkt., at for videregivelse af personoplysninger til en anden forvaltningsmyndighed, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, finder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven anvendelse, medmindre videregivelsen er reguleret af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger.

Bestemmelsen i forvaltningslovens § 28, stk. 1, 2. pkt., indebærer, at for elektronisk videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder gælder reglerne om behandling af personoplysninger i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Det fremgår af forvaltningslovens § 31, stk. 1, at i det omfang en forvaltningsmyndighed er berettiget til at videregive en oplysning, skal myndigheden på begæring af en anden forvaltningsmyndighed videregive oplysningen, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Databeskyttelsesloven supplerer og gennemfører databeskyttelsesforordningen, jf. databeskyttelseslovens § 1, stk. 1. Loven og forordningen gælder

for behandling af personoplysninger, der helt eller delvist foretages ved hjælp af automatisk databehandling.

Videregivelse og indhentelse af oplysninger om fysiske personer til og fra en anden offentlig myndighed er en behandling af personoplysninger, der er omfattet af de nævnte regler.

Behandling af personoplysninger er reguleret af databeskyttelsesforordningen, hvoraf det fremgår, at både registrering, søgning, brug og videregivelse ifølge artikel 4, nr. 2, udgør en behandling af personoplysninger.

Databeskyttelsesforordningens artikel 5 fastlægger en række grundlæggende behandlingsprincipper, der skal være opfyldt ved behandling af personoplysninger. Det følger i den forbindelse af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, bl.a., at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede (litra a), indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål (litra b), være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (litra c), og oplysninger skal endvidere opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles (litra d).

Databeskyttelsesforordningens artikel 6 fastlægger mulighederne for at behandle almindelige personoplysninger. Det fremgår af artikel 6, stk. 1, at behandling af personoplysninger må finde sted, hvis mindst én af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt. Det er bl.a. tilfældet, hvis den registrerede har givet samtykke til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål, jf. artikel 6, stk. 1, litra a, behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. artikel 6, stk. 1, litra c, eller behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. artikel 6, stk. 1, litra e.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, som vedrører almindelige personoplysninger, er behandling af personoplysninger kun lovlig, hvis og i det omfang behandling er nødvendig af hensyn til udførelse

af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Det følger endvidere af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af databeskyttelsesforordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af artikel 6, stk. 1, litra c og e, ved at fastsætte mere præcist specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling.

Det følger herudover af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, bl.a., at grundlaget for behandling i henhold til stk. 1, litra c og e, skal fremgå af EU-retten eller af medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt. Formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag, eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Dette retsgrundlag kan indeholde specifikke bestemmelser med henblik på at tilpasse anvendelsen af bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen, herunder de generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling, hvilke typer oplysninger der skal behandles, berørte registrerede, hvilke enheder personoplysninger må videregives til og formålet hermed, formålsbegrænsninger, opbevaringsperioder, behandlingsaktiviteter samt behandlingsprocedurer.

Det fremgår endvidere af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, at EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret skal opfylde et formål i samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til det legitime formål, der forfølges. Der gælder således et proportionalitetsprincip.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 26 foreligger der fælles dataansvar, hvis to eller flere dataansvarlige i fællesskab fastlægger formålene med og hjælpemidlerne til behandling.

I tilfælde af fælles dataansvar, indeholder databeskyttelsesforordningen en udtrykkelig forpligtelse for de dataansvarlige til at fastsætte en ordning, der fastsætter deres respektive roller, ansvar og forhold til de registrerede, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 26, stk. 2.

2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen gør det bl.a. obligatorisk at indberette henholdsvis indrejseforbud – dvs. en retlig eller administrativ afgørelse, som forbyder indrejse i og ophold på medlemsstaternes område – og tilbagesendelsesafgørelser – dvs. alle afgørelser, der indeholder en beslutning om udrejse, f.eks. afslag på en opholdstilladelse, inddragelse eller udvisning – i SIS. Forordningerne oplister endvidere en række situationer, hvor medlemsstaterne skal slette indberetninger og foretage konsultationer ved at udveksle supplerende oplysninger med andre medlemsstater. Efter SIS-forordningen skal desuden indberettes tredjelandstatsborgere, som er omfattet af restriktive foranstaltninger, der skal forhindre indrejse i eller transit gennem medlemsstaternes område, og som er truffet i overensstemmelse med retsakter, der er vedtaget af Rådet, herunder foranstaltninger til gennemførelse af rejseforbud udstedt af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd.

Det er forventningen, at opgaverne skal håndteres fra marts 2023, hvor det nye SIS idriftsættes i Danmark og de øvrige lande i Schengensamarbejdet.

Det er udlændingemyndighederne, som skal varetage indberetnings- og konsultationsopgaverne i medfør af SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen.

Opgaverne forbundet med at foretage indberetninger i SIS er fordelt mellem flere forskellige udlændingemyndigheder, således at hver enkelt udlændingemyndighed varetager de opgaver, som følger af SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen, og som har afsæt i de sager, som myndigheden behandler. Træffer en udlændingemyndighed således afgørelse om tilbagesendelse af en tredjelandstatsborger, er det som udgangspunkt denne myndighed, som skal foretage indberetning af tilbagesendelsesafgørelsen og varetage de eventuelle konsultationer, som omhandler denne afgørelse i henhold til SIS-tilbagesendelsesforordningen. For så vidt angår SIS-forordningen vil det som udgangspunkt være Hjemrejsestyrelsen, som er ansvarlig for opgaver på udsendelsesområdet, der skal forestå indberetninger og konsultationer i henhold til SIS-forordningen.

Det er forventningen, at hovedparten af opgaverne kan håndteres inden for almindelig kontortid, men at der også uden for almindelig kontortid vil

skulle varetages opgaver som følge af både SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen for at kunne leve op til de forpligtelser, som Danmark er bundet af.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har overvejet forskellige modeller for, hvordan opgaverne mest hensigtsmæssigt varetages af udlændingemyndighederne, herunder særligt uden for almindelig kontortid, hvor udlændingemyndighederne i det væsentlige ikke er bemandet. På den ene side er der behov for, at opgaverne varetages af de myndigheder, der fagligt er mest kvalificerede til at varetage opgaven, herunder har direkte adgang til de fulde oplysninger i sagsbehandlingssystemet, og på den anden side er der behov for, at opgavevaretagelsen sker på en sådan måde, som ikke er uforholdsmæssigt ressourcetung. Udlændinge- og Integrationsministeriet har i forbindelse hermed fundet, at den mest hensigtsmæssige opgavevaretagelse sker ved, at myndighederne kan bistå hinanden i forhold til indberetnings- og konsultationsopgaverne i SIS.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har således vurderet, at det er nødvendigt, at varetagelsen af de af SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen følgende opgaver, af hensyn til smidig samt fagligt og ressourcemæssigt forsvarlig opgavevaretagelse, kan samles, således at én eller flere udlændingemyndigheder kan varetage opgaverne for én eller flere andre udlændingemyndigheder, herunder navnlig uden for almindelig kontortid.

Det kan ikke udelukkes, at der også vil være andre situationer, hvor opgavevaretagelsen mest hensigtsmæssigt sker hos en anden udlændingemyndighed, end den, som har truffet afgørelsen om tilbagesendelse eller som har udsendt den pågældende tredjelandstatsborger fra medlemsstaternes område.

Det er i den forbindelse Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at hverken SIS-forordningen eller SIS-tilbagesendelsesforordningen er til hinder for, at udlændingemyndighederne varetager opgaver på hinandens vegne.

Det er besluttet, at Udlændingestyrelsen – i hvert fald i en periode – skal varetage indberetninger og konsultationsopgaver uden for almindelig kontortid, hvor de øvrige styrelser m.v. i det væsentlige ikke er bemandet. Der er således tale om en delegation af opgavevaretagelsen i dette tidsrum.

Udlændingemyndighederne har som angivet ovenfor under afsnit 2.1.1.3. på nuværende tidspunkt i UIP og udlændingemyndighedernes sagsbehandlingssystem adgang til oplysninger på tværs af myndighederne, hvoraf det bl.a. fremgår, hvilken myndighed der har truffet afgørelse m.v. samt grundlæggende personoplysninger såsom navn og fødselsdato.

Den enkelte udlændingemyndighed har dog ikke adgang til selve afgørelsen, herunder begrundelsen eller de øvrige akter, som er indgået i sager hos andre udlændingemyndigheder m.v.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at de oplysninger, som udlændingemyndighederne på nuværende tidspunkt har adgang til, herunder oplysninger om de øvrige udlændingemyndigheders afgørelser, jf. ovenfor, ikke vil være tilstrækkelige til at varetage opgaverne forbundet med SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen for de øvrige udlændingemyndigheder.

Det betyder, at det i forbindelse med håndteringen af opgaverne skal være muligt at kunne tilgå en afgørelse og eventuelle sagsakter i andre udlændingemyndigheders sagsbehandlingssystemer, hvilket udlændingemyndighederne som nævnt på nuværende tidspunkt ikke kan.

For at kunne varetage opgaverne, som følger af SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen, på de øvrige udlændingemyndigheders vegne, er der således behov for at foretage direkte søgninger i andre myndigheders afgørelser og eventuelt sagsakter. En sådan søgning er efter databeskyttelsesreglerne en behandling af personoplysninger.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at der ikke på nuværende tidspunkt i national ret, herunder i udlændingeloven, forvaltningsloven eller i EU-lovgivningen er hjemmel til, at udlændingemyndighederne kan foretage behandlinger af personoplysninger, som stammer fra de øvrige udlændingemyndigheders sager, i forbindelse med varetagelsen af opgaver efter SIS-forordningen. De bestemmelser, der blev indsat i udlændingelovens § 58 g, stk. 4, og 58 h, stk. 3, ved lov nr. 2623 af 28. december 2021, og som giver udlændinge- og integrationsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at foretage indberetninger i SIS og forestå konsultationer i forbindelse hermed, herunder på en anden myndigheds vegne, og som endnu ikke er trådt i kraft, vedrører således kun SIS-tilbagesendelsesforordningen.

Det er yderligere Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at databehandling efter både SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen vil være lovlige efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, som en behandling, der er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, såfremt der, i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, litra b, skabes en hjemmel i dansk lovgivning hertil.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder på den baggrund, at der bør indføres en hjemmel, som sikrer, at udlændingemyndighederne kan foretage de nødvendige behandlinger af personoplysninger i forbindelse med indberetninger og konsultationer i medfør af både SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har i den forbindelse vurderet, at det er hensigtsmæssigt, at udlændinge- og integrationsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette og foretage konsultationer i medfør af både SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne, ligesom det allerede er vedtaget ved lov nr. 2623 af 28. december 2021 for så vidt angår SIS-tilbagesendelsesforordningen. Det giver mulighed for at tilpasse opgavevaretagelsen i overensstemmelse med eventuelle organisationsændringer hos udlændingemyndighederne eller ændringer i opgavernes karakter eller omfang.

I den forbindelse er det også vurderingen, at nødvendighedskravet er opfyldt på baggrund af de opgaver efter både SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen, som det påhviler udlændingemyndighederne at varetage på hinandens vegne. Det bemærkes hertil, at begge forordninger bl.a. har til formål at forbedre mulighederne for at imødegå sikkerheds- og migrationsudfordringer i EU.

Udlændingemyndighedernes varetagelse af de af SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen følgende opgaver på hinandens vegne vil indebære en behandling af oplysninger ved udveksling mellem udlændingemyndighederne af personoplysninger, der er omfattet af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder almindelige oplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har endvidere vurderet, at der efter omstændighederne kan blive tale om videregivelse af personoplysninger mellem udlændingemyndigheder i form af følsomme oplysninger, jf. artikel 9 i databeskyttelsesforordningen, f.eks. visse oplysninger som fremgår af sagsakterne på en udlændingesag, såsom helbredsoplysninger og biometriske data.

Udlændinge- og Integrationsministeriet vurderer i den forbindelse, at den nævnte behandling kan anses for at være nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra g, idet der er tale om, at de pågældende oplysninger skal deles med en anden myndighed, for at den pågældende myndighed er i stand til at løse de opgaver i relation til indberetning og konsultation efter SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen, som den pågældende myndighed er pålagt efter national ret.

Det bemærkes, at der hos myndighederne skal fastsættes passende og i visse tilfælde specifikke foranstaltninger i forhold til den registrerede i forhold til behandling, herunder videregivelse, af følsomme oplysninger. Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker i den forbindelse, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, er omfattet af en lovbestemt tavshedspligt, jf. forvaltningslovens § 27. Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker endvidere, at de omhandlede myndigheder, herunder Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Hjemrejsestyrelsen, Udlændingenævnet og Flygtningenævnet, uanset den nærmere fordeling af opgaver under alle omstændigheder vil skulle overholde de generelle principper for behandling af personoplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har endvidere vurderet, at der efter omstændighederne kan blive tale om videregivelse af personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder i form af oplysninger om strafbare forhold, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 10.

Det er vurderingen, at der er hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 10, 1. pkt., til at videregive oplysninger om strafbare forhold, f.eks. strafedomme som anført i bestemmelsens ordlyd, som den udlændingemyndighed, som varetager opgaverne efter SIS-forordningen eller SIS-tilbagesendelsesforordningen vil have adgang til i forbindelse med besvarelse af en

konsultation fra en anden medlemsstat. Der er herved lagt vægt på, at behandlingen af personoplysningerne ved lovforslagets vedtagelse får hjemmel i national ret, som giver passende garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, jf. ovenfor.

Der er endvidere lagt vægt på, at videregivelse efter databeskyttelseslovens § 8, stk. 2, 2. pkt., nr. 3, kan ske, hvis videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, og at videregivelsen fra en udlændingemyndighed til en anden udlændingemyndighed i en sag er nødvendig for udførelsen af de opgaver efter SIS-forordningen eller SIS-tilbagesendelsesforordningen, som det påhviler udlændingemyndighederne at varetage på hinandens vegne.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 26 foreligger der som ovenfor anført fælles dataansvar, hvis to eller flere dataansvarlige i fællesskab fastlægger formålene med og hjælpemidlerne til behandling.

I tilfælde af fælles dataansvar indeholder databeskyttelsesforordningen en udtrykkelig forpligtelse for de dataansvarlige til at fastsætte en ordning, der fastsætter deres respektive roller, ansvar og forhold til de registrerede, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 26, stk. 2.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker, at en ordning, hvorefter myndighederne kan foretage behandlinger af personoplysninger i hinandens systemer kan medføre, at myndighederne ifalder fælles dataansvar, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 26, og at dette kan give anledning til databeskyttelsesretlige overvejelser. Disse overvejelser vil blive håndteret i samarbejde mellem udlændingemyndighederne i forbindelse med den endelige tilrettelæggelse af opgavevaretagelsen, ligesom der også er lagt op til i forarbejderne til lov nr. 2623 af 28. december 2021 om affattelsen af udlændingelovens § 58 g, stk. 4, og 58 h, stk. 3, jf. Folketingstidende 2021-22, Tillæg A, lovforslag nr. L 82 som fremsat, afsnit 2.5.2.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Udlændinge- og Integrationsministeriet har, som nævnt ovenfor, vurderet, at en hjemmel for udlændingemyndighederne til at foretage indberetninger og konsultationer i medfør af SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen på vegne af andre udlændingemyndigheder er nødvendig for at

overholde fristerne i forordningerne. Ministeriet har endvidere vurderet, at de bemyndigelser, som udlændinge- og integrationsministeren er blevet givet ved lov nr. 2623 af 28. december 2021 til at fastsætte nærmere regler om myndighedernes indberetning i og konsultation om indberetninger i SIS, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne, alene gælder for SIS-tilbagesendelsesforordningen og dermed ikke også kan anvendes for SIS-forordningen.

Det foreslås på den baggrund, at udlændinge- og integrationsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at udlændingemyndighederne kan foretage indberetninger i SIS og forestå konsultationer med andre medlemsstater på vegne af hinanden i henhold til både SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen. Der er således tale om en ændring af teknisk karakter, som bemyndiger ministeren til at delegere opgavevaretagelsen mellem udlændingemyndighederne.

De foreslåede ændringer vil indebære, at indberetningerne og konsultationerne i medfør af de administrative forskrifter, som fastsættes i medfør af bemyndigelsesbestemmelserne, vil være en del af offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Det vil indebære, at hjemlen til at behandle oplysningerne til brug for dette vil følge af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Se nærmere herom under afsnit. 2.1.1.5. om de databeskyttelsesretlige regler.

Der er ved udformningen af bestemmelserne i udlændingeloven lagt vægt på hensynet til, at systematikken i lovgivningen på udlændingeområdet opretholdes, idet der tidligere er indsat hjemmel i udlændingelovens §§ 58 g og 58 h til at foretage indberetninger og konsultationer i medfør af SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen, og at der i udlændingelovens § 30, stk. 4, fremgik en lignende hjemmel til videregivelse af oplysninger mellem udlændingemyndighederne og politiet, hvilken nu fremgår af hjemrejselovens § 20 og vedrører videregivelse af oplysninger til Hjemrejsestyrelsen.

De foreslåede bestemmelser vil således medføre, at indberetning i SIS og konsultationer med andre medlemsstater, som foretages i medfør af SIS-forordningen eller SIS-tilbagesendelsesforordningen, kan delegeres mellem udlændingemyndighederne.

De foreslåede bestemmelser vil herudover medføre, at udlændingemyndighederne, når en sådan delegation er fastsat af udlændinge- og integrationsministeren, i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne kan få adgang til de sager, herunder de konkrete sagsakter, som danner grundlag for indberetningerne og konsultationerne, uanset at sagerne hører under en anden udlændingemyndighed.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets elementer om udlændingemyndighedernes registrerings- og konsultationsopgaver efter SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen vil ikke i sig selv medføre nettoøkonomiske konsekvenser for det offentlige, da lovforslaget alene tilvejebringer den nødvendige hjemmel til, at en udlændingemyndighed kan foretage registrerings- og konsultationsopgaver efter SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen på vegne af en anden udlændingemyndighed. Anvendelsen af hjemlen vil skulle ske via udstedelse af en bekendtgørelse, der vil indeholde nærmere regler om tilrettelæggelsen af opgaverne i udlændingemyndighederne, herunder spørgsmål om kompetenceforholdet.

I praksis forventes anvendelse af hjemlen at medføre merudgifter til it-tilretninger, svarende til ca. 0,2-2,2 mio. kr. [under afklaring] for både SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen, afhængig af de konkrete it-løsninger.

Udlændingemyndighedernes mulighed for at bistå hinanden i forhold til indberetnings- og konsultationsopgaver i SIS medfører, at myndighederne kan organisere sagsbehandlingen omkostningseffektivt. På den baggrund forventes anvendelse af hjemlen til, at en udlændingemyndighed kan foretage registrerings- og konsultationsopgaver efter SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen på vegne af en anden udlændingemyndighed på sigt ikke at medføre nettoøkonomiske konsekvenser for det offentlige.

En anvendelse af hjemlen vil medføre implementeringskonsekvenser i form af it-tilretninger og ny organisering af sagsbehandlingen i de pågældende udlændingemyndigheder.

Udlændinge- og Integrationsministeriet vil i forbindelse med anvendelse af den foreslåede hjemmel sikre, at kun relevante medarbejdere har adgang til

sager fra en anden udlændingemyndighed, *jf. princip 5 for digitaliseringsklar lovgivning: Tryk og sikker datahåndtering*. Der vil endvidere være behørig oplæring af medarbejdere, som skal bistå en anden udlændingemyndighed i forhold til indberetnings- og konsultationsopgaver i SIS, *jf. princip 7 for digitaliseringsklar lovgivning: Forebygger snyd og fejl*.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har bl.a. til formål at gøre det muligt for udlændingemyndighederne at varetage opgaverne efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006 (SIS-forordningen) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860 af 28. november 2018 om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (SIS-tilbagesendelsesforordningen).

SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen er omfattet af Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender (retsforbeholdet), men udgør en udbygning af Schengenreglerne, hvorfor Danmark har truffet afgørelse om at gennemføre forordningen i dansk ret. Derved er der skabt en mellemstatslig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater og associerede Schengenlande, der er bundet af forordningen.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den xx 2023 til xx 3034 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ændring af reglerne om indberetning i og konsultation om indberetninger i Schengeninformationssystemet (SIS) med henblik	

	<p>på at sikre, at udlændingemyndighederne kan leve op til de frister for indberetning i og konsultation om indberetninger i SIS, om følger af det nye forordningsgrundlag for SIS.</p> <p>SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen er omfattet af Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender (retsforbeholdet), men udgør en udbygning af Schengenreglerne, hvorfor Danmark har truffet afgørelse om at gennemføre forordningen i dansk ret. Derved er der skabt en mellemstatslig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater og associerede Schengenlande, der er bundet af forordningen.</p>				
<p>Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)</p>	<table style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td style="width: 50%;">Ja</td> <td style="width: 50%;">Nej</td> </tr> <tr> <td></td> <td>X</td> </tr> </table>	Ja	Nej		X
Ja	Nej				
	X				

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af udlændingelovens § 58 g, stk. 1, at en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, indberettes som uønsket til Schengeninformationssystemet i en række nærmere angivne tilfælde.

Det følger af udlændingelovens § 58 g, stk. 2, at udlændingemyndighederne kan indberette en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, som uønsket til Schengeninformationssystemet, hvis udlændingen er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union.

Ved lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem (EES) og forordninger om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på områderne for henholdsvis ind- og udrejsekontrol og politisamarbejde og strafferetligt samarbejde og om brug af SIS i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold m.v.), blev der i udlændingelovens § 58 g indsat som et nyt stk. 3, at udlændingemyndighederne i henhold til SIS-tilbagesendelsesforordningen indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, til SIS, hvis udlændingen er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 58 g, stk. 3, er siden blevet ophævet og erstattet af nyt stk. 3 og 4, ved lov nr. 2623 af 28. december 2021 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. (Ændring af reglerne om særlig rejselegitimation til udlændinge, bemyndigelse til at fastsætte regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at varetage opgaver efter SIS-tilbagesendelsesforordningen, straf i sager om forkert afsætning af passagerer m.v., ændring af

reglerne om betaling for erstatningsopholdskort, ændring af Rådet for Etniske Minoriteters virke, ophævelse af Online Dansk og pligt til digital selvbooking af jobsamtaler for aktivitetsparate m.v.). I medfør af lovens § 1, nr. 12, blev der i udlændingelovens § 58 g indsat som nyt stk. 3, at udlændingemyndighederne indberetter i henhold til SIS-tilbagesendelsesforordningen en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, til SIS, hvis udlændingen er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, og som nyt stk. 4, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette efter stk. 3, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

Det er udlændinge- og integrationsministeren, der skal fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet for bestemmelserne i udlændingelovens § 58 g, stk. 3 og 4, hvilket endnu ikke er sket.

SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen gør det obligatorisk at indberette henholdsvis indrejseforbud og afgørelser om tilbagesendelse i SIS.

Det følger af SIS-forordningens artikel 24, stk. 1, at medlemsstaterne indlæser indberetning om nægtelse af indrejse og ophold, når en af følgende betingelser er opfyldt:

a) medlemsstaten har på grundlag af en individuel vurdering, som omfatter en vurdering af den pågældende tredjelandstatsborgers personlige omstændigheder og konsekvenserne af at nægte vedkommende indrejse og ophold, konkluderet, at tilstedeværelsen af nævnte tredjelandstatsborger på dens område udgør en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed, og medlemsstaten har derfor vedtaget en retlig eller administrativ afgørelse i overensstemmelse med sin nationale ret om at nægte indrejse og ophold og foretaget en national indberetning med henblik på nægtelse af indrejse og ophold, eller

b) medlemsstaten har udstedt et indrejseforbud over for en tredjelandstatsborger i overensstemmelse med procedurer, der overholder direktiv 2008/115/EF.

Efter forordningens artikel 24, stk. 2, opstår de situationer, der er omfattet af stk. 1, litra a), når:

a) en tredjelandstatsborger i en medlemsstat er blevet dømt for en lovovertrædelse, for hvilken en frihedsstraf af en varighed på mindst et år er foreskrevet,

b) der er begrundet mistanke om, at en tredjelandstatsborger har begået en grov strafbar handling, herunder en terrorhandling, eller der er tydelige tegn på, at den pågældende har til hensigt at begå en sådan strafbar handling på en medlemsstats område, eller

c) en tredjelandstatsborger har omgået eller forsøgt at omgå EU-retten eller national ret om indrejse til og ophold på medlemsstaternes område.

Det følger af SIS-forordningens artikel 24, stk. 3, at den indberettende medlemsstat sikrer, at indberetningen får virkning i SIS, så snart den pågældende tredjelandstatsborger har forladt medlemsstaternes område, eller så snart som muligt, hvis den indberettende medlemsstat har fået tydelige tegn på, at tredjelandstatsborgeren har forladt medlemsstaternes område, med henblik på at forhindre, at denne tredjelandstatsborger rejser ind igen.

Det følger desuden af artikel 24, stk. 4, at personer, over for hvem der er truffet en afgørelse om nægtelse af indrejse og ophold, jf. stk. 1, har ret til at påklage afgørelsen. Sådanne klagesager behandles i overensstemmelse med EU-retten og national ret og skal omfatte et effektivt retsmiddel ved en domstol.

Det følger af SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 3, stk. 1, at medlemsstaterne indlæser indberetninger om tilbagesendelse i SIS om tredjelandstatsborgere, der er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, med henblik på at kontrollere, at forpligtelsen til at vende tilbage er blevet overholdt, og at støtte håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse. En sådan indberetning skal indlæses straks efter, at afgørelsen om tilbagesendelse er truffet.

En indberetning om tilbagesendelse kan efter artikel 3, stk. 2, undlades, når en afgørelse om tilbagesendelse vedrører en tredjelandstatsborger, der er frihedsberøvet, men den pågældende venter på at blive udsendt. Hvis den pågældende løslades uden at blive udsendt, indlæses indberetningen om tilbagesendelse straks. Det følger af artikel 3, stk. 3, at det kan undlades at indlæse en indberetning om tilbagesendelse, når afgørelsen er truffet ved en medlemsstats ydre grænse, og afgørelsen omgående er blevet fuldbyrdet.

Det følger af artikel 3, stk. 4 og 5, at fristen for frivillig udrejse, enhver forlængelse af denne frist samt enhver suspendering eller udsættelse af håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse skal registreres i indberetningen om tilbagesendelse. Udsættelse af håndhævelsen kan bl.a. bero på indgivelse af en klage. Udlændingemyndighederne indberetter, jf. nedenfor, udlændinge, der er genstand for en tilbagesendelsesafgørelse, i SIS.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 58 g, *stk. 3*, indsættes bestemmelse om, at udlændingemyndighederne indberetter i henhold til SIS-tilbagesendelsesforordningen en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, til SIS, hvis udlændingen er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en udlænding indberettes i Schengeninformationssystemet (SIS), hvis den pågældende er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse.

Den foreslåede ændring skal ses sammen med lovforslagets § 2, hvori § 1, nr. 12, i lov nr. 2623 af 28. december 2021 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. (Ændring af reglerne om særlig rejselegitimation til udlændinge, bemyndigelse til at fastsætte regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at varetage opgaver efter SIS-tilbagesendelsesforordningen, straf i sager om forkert afsætning af passagerer m.v., ændring af reglerne om betaling for erstatningsopholdskort, ændring af Rådet for Etniske Minoriteters virke, ophævelse af Online Dansk og pligt til digital selvbooking af jobsamtaler for aktivitetsparate m.v.) ophæves. Nærværende bestemmelse er en genindsættelse af den i § 2 ophævede bestemmelse, og ændringerne er således af ren lovteknisk karakter.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslag L 82 af 11. november 2021 som fremsat, Folketingstidende 2021-22, tillæg A.

For at udlændingemyndighederne kan overholde de i SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen indeholdte frister, er det nødvendigt, at udlændingemyndighederne har kompetence til at kunne indberette i SIS, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

Det foreslås derfor, at der i udlændingelovens § 58 g, stk. 4, indsættes bestemmelse om, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette efter stk. 1-3, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

Den foreslåede ændring vil indebære, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette efter både SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen, herunder på en anden myndigheds vegne.

Den foreslåede ændring skal endvidere ses sammen med lovforslagets § 2, hvori § 1, nr. 12, i lov nr. 2623 af 28. december 2021 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. (Ændring af reglerne om særlig rejselegitimation til udlændinge, bemyndigelse til at fastsætte regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at varetage opgaver efter SIS-tilbagesendelsesforordningen, straf i sager om forkert afsætning af passagerer m.v., ændring af reglerne om betaling for erstatningsopholdskort, ændring af Rådet for Etniske Minoriteters virke, ophævelse af Online Dansk og pligt til digital selvbooking af jobsamtaler for aktivitetsparate m.v.) ophæves. Den foreslåede bestemmelse vil således udgøre genindsættelse af den i § 2 ophævede bestemmelse med den tilføjelse, at bestemmelsen også kommer til at omfatte indberetning i SIS efter SIS-forordningen, jf. udlændingelovens § 58 g, stk. 1 og 2.

Det er forventningen, at der med hjemmel i den foreslåede bestemmelse vil blive udstedt en bekendtgørelse, hvorefter Udlændingestyrelsen – i hvert fald i en periode – får kompetence til at foretage indberetninger efter SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen på de øvrige udlændingemyndigheders vegne uden for almindelig kontortid, hvor de øvrige myndigheder i det væsentlige ikke er bemandet. Inden for almindelig kontortid vil Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration og Hjemrejsestyrelsen, herunder Flygtningenævnet og Udlændingenævnet, som udgangspunkt skulle foretage indberetningerne på egne vegne. Således kan udlændingemyndighederne overholde de frister, som er indeholdt i SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen med henblik på indberetning i SIS.

Bekendtgørelsen vil endvidere i relevant omfang indeholde nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen, herunder de generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling.

Der vil kunne ske ændringer i opgavefordelingen mellem udlændingemyndighederne, eksempelvis hvis der sker organisationsændringer hos udlændingemyndighederne eller ændringer i opgavernes karakter eller omfang.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslag L 82 af 11. november 2021 som fremsat, Folketingstidende 2021-22, tillæg A, og til afsnit 2.1. i dette lovforslags almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det følger af udlændingelovens § 58 h, stk. 1, at udlændingemyndighederne forestår konsultationer med myndighederne i et andet Schengenland i medfør af Schengenkonventionens artikel 25.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 58 g, stk. 2, at finder udlændingemyndighederne efter de i stk. 1 nævnte konsultationer, at en i medfør af udlændingelovens § 58 g indberettet udlænding bør slettes som uønsket i SIS II, sletter Rigspolitichefen den pågældende i SIS II.

Udlændingelovens § 58 h er ændret ved lov nr. 721 af 27. april 2021, men ændringerne er endnu ikke trådt i kraft, hvilket sker ved udlændinge- og integrationsministerens fastsættelse. Når ændringen af bestemmelsen er trådt i kraft, vil det følge af udlændingelovens § 58 h, stk. 1, at udlændingemyndighederne forestår konsultationer med myndighederne i et andet Schengenland i medfør af SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen. Det vil endvidere følge af stk. 2, at hvis udlændingemyndighederne efter de i stk. 1 nævnte konsultationer finder, at en i medfør af § 58 g indberettet udlænding bør slettes som uønsket i SIS, slettes den pågældende i SIS.

Udlændingelovens § 58 h er desuden ændret ved lov nr. 2623 af 28. december 2021, men heller ikke denne ændring er endnu trådt i kraft. Det følger af lovens § 1, nr. 13, at der i udlændingelovens § 58 h indsættes som stk. 3, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at forestå konsultationer i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen efter stk. 1, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen gør det obligatorisk at indberette henholdsvis indrejseforbud og afgørelser om tilbagesendelse i SIS. Forordningerne fastsætter bl.a. betingelserne og procedurerne for ind-

læsning og behandling af indberetninger i SIS vedrørende tredjelandsstatsborgere og for udvekslingen af supplerende og uddybende oplysninger. Forordningerne fastsætter endvidere korte frister i forbindelse med indberetninger og konsultationer.

For at udlændingemyndighederne, jf. udlændingelovens § 58 h, stk. 1, kan overholde fristerne fastsat i både SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen, er det nødvendigt, at udlændingemyndighederne har kompetence til at kunne forestå konsultationer, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

Det foreslås derfor, at der i udlændingelovens § 58 h indsættes som *stk. 3*, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at forestå konsultationer efter stk. 1, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, hvori § 1, nr. 13, i lov nr. 2623 af 28. december 2021 ophæves. Nærværende bestemmelse vil således udgøre en genindsættelse af den i § 2 ophævede bestemmelse, dog med den ændring, at bestemmelsen også kommer til at omfatte konsultation med andre medlemsstater i henhold til SIS-forordningen og ikke kun SIS-tilbagesendelsesforordningen, som efter lov nr. 2623 af 28. december 2021.

Den foreslåede ændring vil indebære, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at forestå konsultationer i medfør af udlændingelovens § 58 h, stk. 1, efter både SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen, herunder på en anden myndigheds vegne.

Det er forventningen, at der med hjemmel i den foreslåede bestemmelse vil blive udstedt en bekendtgørelse, hvorefter Udlændingestyrelsen – i hvert fald i en periode – får kompetence til at foretage konsultationer på de øvrige udlændingemyndigheders vegne uden for almindelig kontortid, hvor de øvrige myndigheder i det væsentlige ikke er bemandet. Inden for almindelig kontortid vil Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration og Hjemrejsestyrelsen, herunder Flygtningenævnet og Udlændingenævnet, som udgangspunkt skulle foretage konsultationer på egne vegne.

Det er endvidere forventningen, at det vil blive fastlagt i bekendtgørelsen, at Udlændingestyrelsen – i hvert fald for en periode – på alle tidspunkter af døgnet vil skulle foretage de nødvendige konsultationer m.v. på vegne af Udlændinge- og Integrationsministeriets departement.

Bekendtgørelsen vil endvidere i relevant omfang indeholde nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen, herunder de generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling.

Der vil kunne ske ændringer i opgavefordelingen mellem udlændingemyndighederne, f.eks. hvis der sker organisationsændringer hos udlændingemyndighederne eller ændringer i opgavernes karakter eller omfang.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslag L 82 af 11. november 2021 som fremsat, Folketingstidende 2021-22, tillæg A, og til afsnit 2.1. i dette lovforslags almindelige bemærkninger.

Til § 2

Med § 1, nr. 12, i lov nr. 2623 af 28. december 2021 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. blev der i udlændingelovens § 58 g indsat et stk. 3, hvorefter udlændingemyndighederne indberetter i henhold til SIS-tilbagesendelsesforordningen en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, til SIS, hvis udlændingen er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, og et stk. 4, hvorefter udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette efter stk. 3, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

Med § 1, nr. 13, i lov nr. 2623 af 28. december 2021 blev i udlændingelovens § 58 h desuden indsat et stk. 3, hvorefter udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at forestå konsultationer i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen efter udlændingelovens § 58 h, stk. 1, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

Det foreslås, at § 1, nr. 12 og 13 i lov nr. 2623 af 28. december 2021 om udlænding af udlændingeloven, integrationsloven og lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., som endnu ikke er trådt i kraft, ophæves.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, hvori udlændingelovens § 58 g, stk. 3, i sin helhed foreslås genindsat, mens udlændingelovens § 58 g, stk. 4, og § 58 h, stk. 3, foreslås genindsat med den tilføjelse, at bestemmelserne også kommer til at omfatte de indberetninger og konsultationer, der skal foretages i henhold til SIS-forordningen og ikke, som efter lov nr. 2623 af 28. december 2021, kun SIS-tilbagesendesforordningen.

Til § 3

Det foreslås i § 3, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det betyder, at udlændinge- og integrationsministeren ved bekendtgørelse fastsætter tidspunktet for, hvornår lovforslaget træder i kraft.

Det bemærkes i den forbindelse, at SIS-forordningen og SIS-tilbagesendesforordningen, der er trådt i kraft, først vil finde anvendelse fra datoen for idriftsættelse af det nye SIS-system.

Systemet vil blive idriftsat på datoen fastsat af EU-Kommissionen, når visse betingelser for idriftsættelse er opfyldt.

Det foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren skal kunne fastsætte tidspunktet for ikrafttræden af de bestemmelser i lovforslaget, der vedrører anvendelsen af SIS-forordningen og SIS-tilbagesendesforordningen, således at bestemmelserne kan træde i kraft hurtigst muligt efter, at SIS-systemet idriftsættes. Det er forventningen, at ændringerne vil kunne træde i kraft senest den 1. april 2023. I perioden fra SIS-systemets forventede idriftsættelse i marts 2023 til ikrafttrædelsen vil opgaven med indberetning uden for kontortid blive varetaget af den relevante udlændingemyndighed.

De foreslåede bestemmelser forventes at skulle træde i kraft hurtigst muligt efter den dato, som EU-Kommissionen fastsætter, at SIS skal idriftsættes efter SIS-forordningens artikel 66, stk. 2, og SIS-tilbagesendesforordningens artikel 20, jf. SIS-forordningens artikel 66, stk. 2. Det er pt. forventningen, at EU-Kommissionen vil fastsætte, at SIS skal idriftsættes den 7. marts 2023.

Til § 4

Efter udlændingelovens § 66 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Grønland og Færøerne er ikke selvstændige medlemmer af EU og er heller ikke omfattet af det danske EU-medlemskab. EU-retsakter i form af forordninger og direktiver, herunder udsendelsesdirektivet, finder derfor ikke i sig selv anvendelse i Grønland og på Færøerne.

Det foreslås på den baggrund i § 4, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Det betyder, at lovens § 1 om ændring af udlændingeloven og lovens § 2 om ændring lov nr. 2623 af 28. december 2021 ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at disse bestemmelser dog ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

I den forbindelse vil lovforslagets §§ 1 og 2, der har et EU-retligt indhold, kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland på den måde, at bestemmelserne i de EU-retsakter, der inkorporeres af bestemmelserne, vil kunne sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1205 af 25. august 2022, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, § 1 i lov nr. 2623 af 28. december 2021 og senest ved lov nr. 893 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 58 g ---</p> <p>Stk. 2. ---</p>	<p>1. I § 58 g indsættes som <i>stk. 3</i> og <i>4</i>:</p> <p><i>Stk. 3.</i> Udlændingemyndighederne indberetter i henhold til SIS-tilbagevendelsesforordningen en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, til SIS, hvis udlændingen er genstand for en afgørelse om tilbagevendelse.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette efter stk. 1-3, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.</p>

<p>§ 58 h ---</p> <p>Stk. 2. ---</p>	<p>2. I § 58 h indsættes som <i>stk. 3</i>:</p> <p><i>Stk. 3.</i> Udlændinge- og Integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at forestå konsultationer efter stk. 1, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov nr. 2623 af 28. december 2021 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. (Ændring af reglerne om særlig rejselegitimation til udlændinge, bemyndigelse til at fastsætte regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at varetage opgaver efter SIS-tilbagesendelsesforordningen, straf i sager om forkert afsætning af passagerer m.v., ændring af reglerne om betaling for erstatningsopholdskort, ændring af Rådet for Etniske Minoriteters virke, ophævelse af Online Dansk og pligt til digital selvbooking af jobsamtaler for aktivitetsparate m.v.) foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 1, nr. 12. I § 58 g indsættes som stk. 3 og 4:</p>	<p>1. § 1, nr. 12 og 13, ophæves.</p>

»Stk. 3. Udlændingemyndighederne indberetter i henhold til SIS-tilbagesendelsesforordningen en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, til SIS, hvis udlændingen er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse.

Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette efter stk. 3, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.«

§ 1, nr. 13. I § 58 h indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at forestå konsultationer i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen efter stk. 1, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.«